

תת"ע 5100/06/20 - סאמי אריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5100-06-20 מדינת ישראל נ' סאמי

בפני	כבוד השופטת שרית זוכוביץ-אורי
סאמי אריה	המבקש
נגד	
מדינת ישראל	המשיבה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 22.06.20.
2. ביום 15.04.20 קיבל המבקש לידיו דו"ח מסוג הזמנה לדין שמספרו 4725000404 המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב ממנועי כשותקף רישיון הנהיגה פקע ביום 17.12.02 ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה[נוסח חדש].
3. ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה למשך 18 חודשים; פסילה על תנאי של שישה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 5,000 ₪.
4. **טענות המבקש**
המבקש לא טען דבר לעניין אי התייצבותו, אלא ביקש לבטל את פסק הדין בשל נסיבות אישיות אותן לא פירט בבקשתו, שבעטיין נקבעו לו לטענתו 85% נכות במוסד לביטוח לאומי וכן בשל מצבו הכלכלי הקשה. המבקש הוסיף, כי פנה בשל כך, להליך של חדלות פירעון ואף צרף פסיקתא מבית המשפט המחוזי המאשרת צו הפטר לחובותיו.
5. **טענות המשיבה**
המשיבה טענה, כי המבקש זומן כדיו, שכן הוא קיבל את ההזמנה לדין. עוד נטען כי המבקש לא העלה כל טענה שתוכל להצדיק את אי התייצבותו. הוא לא הציג כל מסמך לגבי מצבו האישי הנטען, אף שגם בהצגת אסמכתא כזו אין די, ולא ניתן להעדר מדין משפטי ללא קבלת רשות מבית המשפט מבעוד מועד.
6. נוכח האמור, טענה המשיבה לא הוכח כי ייגרם למבקש עיוות דין. בשל כך, עתרה המשיבה לדחיית הבקשה ולהחזרת פסק הדין על כנו.
7. **דין**
המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ואף בשל כך דין בקשתו להידחות על הסף. למעלה מן הצורך, אתיחס לבקשתו לגופה.
8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' **מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:
"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנכונות הנאשם, נכונות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".
9. לכל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.
10. כאשר נאשם הזומן לדיון כדיו ואינו מתייצב רואים אותו כמודע בעובדות הנטענות בכתב האישום.
11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק הדין כדי למנוע עיוות דין.
12. סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.
13. ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:
"לכל אדם הזכות ליזום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדין אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
14. **קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש**
ההזמנה לדיון שנקבע ליום 22.06.20 נמסרה למבקש והוא אישר את קבלתה בחתימת ידו ואף נרשמו בה דבריו כאשר קיבל את הדו"ח: "אני נוהג המון שנים ועצרו אותי ולא אמרו לי כלום".
15. המבקש לא פירט בבקשתו כל סיבה שבשלה נמנע ממנו להתייצב לדיון, אלא טען בעלמא לעניין מצבו האישי והכלכלי, זאת מבלי שצריך כל אסמכתא לטענותיו. המבקש כאמור, על אף שידע על מועד הדיון עשה דין לעצמו, לא התייצב ואף לא הגיש בקשת דחייה במועד.
16. לפיכך אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקש כדיו וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.
17. **האם קיים חשש לעיוות דין**
גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל מיום 24.4.2018).
18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל מיום 27.5.2018).
19. המבקש לא טען טענת הגנה שעשויה להביא לשינוי תוצאת פסק הדין. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 אלעזרובא אסמעיל נ' מדינת ישראל מיום 23.2.2004).
20. בנוסבות אלה איני סבורה כי יגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבטל פסק הדין.
21. מדובר בפסק דין שניתן לפני כשנה ו-5 חודשים. בנוסבות אלה, מדובר בפסק דין חלוט ובבקשה המוגשת בשיהיו ניכר ללא הסבר המצדיק זאת.
22. לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ז' כסלו תשפ"ב, 11 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.